

C/2024/1592

5.3.2024

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k revizi směrnice o právech obětí

(COM(2023) 424 final – 2023/0250 (COD))

(C/2024/1592)

Zpravodajka: **Dovilė JUODKAITĖ**

Žádost o vypracování stanoviska	Evropská komise, 18. 8. 2023
Právní základ	Článek 304 Smlouvy o fungování Evropské unie
Odpovědná sekce	Zaměstnanost, sociální věci, občanství
Přijato v sekci	21. 11. 2023
Přijato na plenárním zasedání	14. 12. 2023
Plenární zasedání č.	583
Výsledek hlasování	
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	206/1/3

1. Závěry a doporučení

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) vítá navrhovanou revizi směrnice o právech obětí. Tento návrh totiž může pomoci posílit práva obětí a v dlouhodobém horizontu obecně i z nákladového hlediska zefektivnit fungování soudních orgánů.

1.2 EHSV upozorňuje na důležitost provedených změn, jejichž cílem je zlepšit v průběhu celého soudního řízení individuální posuzování obětí a jim poskytovanou podporu. I když by mezi oběťmi a mezi druhy trestných činů neměla existovat žádná hierarchie, některé oběti mohou potřebovat dodatečnou pomoc a ochranu. EHSV doporučuje, aby Komise spolu s členskými státy vypracovala podrobné pokyny pro různé orgány, které budou toto posuzování provádět.

1.3 EHSV rovněž doporučuje stanovit přísnější povinnosti, co se týče vzdělávání odborníků na práva obětí, a vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny a normy kvality v oblasti podpory. Je třeba pobízet členské státy, aby si vyměňovaly osvědčené postupy ve věci poskytování kvalitní podpory, včetně odborné přípravy psychologů a dalších specializovaných pracovníků.

1.4 Kromě toho EHSV doporučuje, aby byl v každém členském státě vytvořen komplexní komunikační rámec, který by zajistil lepší přístup k informacím.

1.5 EHSV vyjadřuje politování nad tím, že byly mezi trestné činy a nebezpečné formy chování, k nimž se přihlíží v rámci individuálního posouzení při posuzování rizika hrozícího ze strany pachatele, zařazeny i problémy s duševním zdravím. Tuto položku je třeba vyškrtnout.

1.6 EHSV vítá právo na přezkum rozhodnutí přijatých v průběhu soudního řízení, včetně rozhodnutí o tlumočení při soudním jednání, a žádá členské státy, aby se postaraly o to, že budou oběti o tomto právu náležitě informovány, a aby přijaly opatření s cílem zajistit neprodlené provádění těchto přezkumů.

1.7 EHSV vítá záměr usnadnit obětem přístup k odškodnění. Doporučuje, aby se členské státy podělily o své osvědčené postupy v oblasti vytváření účinných systémů odškodnění, přičemž je třeba zohlednit finanční dopad těchto systémů.

1.8 EHSV vyzývá členské státy, aby přidělily dostatek prostředků na provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a na její uplatňování v praxi. Komisi pak žádá, aby zaručila, že budou za tímto účelem v rozsáhlejší míře vyčleněny a využity finanční prostředky EU.

1.9 Komise by měla členské státy podporovat při shromažďování údajů, mimo jiné tím, že stanoví společné normy, členění a formáty pro podávání zpráv, aby tak bylo možné sledovat provádění těchto předpisů.

2. Souvislosti stanoviska

2.1 Směrnice o právech obětí ⁽¹⁾ byla přijata v roce 2012 s cílem zavést v celé Evropské unii minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu ⁽²⁾. Právním základem pro stanovení minimálních pravidel týkajících se práv jednotlivců v trestním řízení i práv obětí trestných činů je čl. 82 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

2.2 Evropská komise v roce 2020 posoudila, jakým způsobem je směrnice o právech obětí prováděna, a dne 11. května 2020 zveřejnila hodnotící zprávu ⁽³⁾. Z této zprávy je patrné, že mnoho členských států nezajistilo plné provedení směrnice ve stanovené lhůtě, tj. do 16. listopadu 2015. Komise z tohoto důvodu zahájila celkem 26 řízení o nesplnění povinnosti ⁽⁴⁾, z nichž většina je již uzavřena. Zjištěné nedostatky se týkaly například nesouladu nebo nedostatečného souladu s definicí, potíží v oblasti provedení ve vnitrostátním právu a zajištění přístupu k informacím, problémů v souvislosti s procesními právy ⁽⁵⁾ a zabráněním sekundární viktimizaci obětí během vyšetřování trestného činu, individuálního posuzování obětí, poskytnutí zvláštní ochrany obětem se speciálními potřebami a shromažďování údajů.

2.3 Dne 24. června 2020 pak Komise přijala vůbec první strategii EU v oblasti práv obětí (na období 2020–2025), přičemž jejím záměrem bylo zajistit účinnější provádění směrnice a lépe ochránit oběti všech trestných činů v EU. V této strategii se Komise zavázala, že bude posuzovat nástroje EU a jejich možné nedostatky a „v případě potřeby předložit do roku 2022 legislativní návrhy na další posílení práv obětí“.

2.4 V rámci revize směrnice byla uskutečněna rozsáhlá konzultační činnost, která zahrnovala veřejnou konzultaci a cílenou konzultaci se zúčastněnými stranami platformy pro práva obětí. EHSV tyto konzultace vítá a poukazuje na to, že ke zveřejnění tohoto návrhu vyzvaly organizace zabývající se otázkami práv obětí a organizace občanské společnosti ⁽⁶⁾.

3. Obecné připomínky

3.1 EHSV vítá navrhovanou revizi směrnice, která zahrnuje změny mající za cíl posílit práva obětí trestných činů v různých oblastech a různá právní ustanovení, což pomůže zvýšit odolnost společnosti a zlepšit fungování soudních orgánů.

3.2 Revize směrnice je v souladu s jinými právními předpisy a politikami EU, včetně strategie k posílení uplatňování Listiny základních práv EU ⁽⁷⁾, a s úsilím o výraznější prosazování práv a hodnot EU mj. v oblasti práv obětí a přístupu ke spravedlnosti, jak EHSV uvedl ve svém stanovisku k uplatňování Listiny základních práv ⁽⁸⁾.

3.3 EHSV oceňuje, že Komise ve svém návrhu vzala v potaz digitalizaci a vývoj nových technologií. Používání elektronických komunikačních prostředků podle článku 26b může obětem usnadnit přístup k soudnictví a je v souladu s politikou Komise v oblasti digitalizace, včetně digitalizace soudnictví.

3.4 Tyto aspekty jsou sice pozitivní, EHSV nicméně poukazuje na to, že by obětem vždy měla být ponechána volba, zda tyto digitální nástroje a technologie využijí. Některé oběti, například osoby, které jsou digitálně negramotné nebo tuto gramotnost mají jen v omezené míře, by totiž nemusely být schopny tyto komunikační nástroje a technologie využít. Oběti trestných činů by vždy měly mít k dispozici i jiné možnosti, které nejsou digitálního rázu.

3.5 Směrnice má sice horizontální povahu a vztahuje se na všechny oběti trestných činů, je však důležité mít na paměti, že oběmi trestných činů (včetně násilných trestných činů a trestných činů z nenávislosti) se častěji stávají příslušníci marginalizovaných skupin, u kterých také více hrozí, že daný trestný čin neohlásí, nebudou se moci obrátit na soudní orgány a nedostane se jim odpovídající podpory. EHSV zdůrazňuje, že je nutné zaručit obětem komplexní soubor práv, podpůrných nástrojů a služeb, v němž bude zohledněna diverzita obětí a trestných činů, mj. prostřednictvím cílených opatření.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice se vztahuje na všechny členské státy EU s výjimkou Dánska, které se rozhodlo ji nepoužít.

⁽³⁾ COM(2020)188 final (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=COM:2020:188:FIN>).

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/ip_23_3724.

⁽⁵⁾ Jde především o nedostatky v provedení čl. 17 odst. 3, podle něhož je třeba zajistit, aby bylo trestní oznámení neprodleně postoupeno státu, ve kterém byl trestný čin spáchán.

⁽⁶⁾ <https://victim-support.eu/news/joint-statement-for-european-day-for-victims-of-crime/>.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 341, 24.8.2021, s. 50.

3.6 EHSV oceňuje, že se Komise rozhodla položit větší důraz na zranitelné oběti, mj. tím, že bude ve větší míře prováděno individuální posuzování zvláštních potřeb, bude poskytována bezplatná psychologická pomoc a budou zavedena zvláštní opatření a zvláštní požadavky týkající se dětských obětí a obětí se zdravotním postižením. EHSV rovněž vítá rozhodnutí usnadnit ohlašování trestných činů nelegálními migranty, neboť nebude dovoleno předávat migračním orgánům osobní údaje týkající se statusu oběti z hlediska práva k pobytu, pokud byly tyto údaje shromážděny v důsledku oznámení trestného činu.

3.7 EHSV poukazuje na to, že návrh sice příslušným orgánům ukládá, aby při individuálním posuzování braly v potaz osobní charakteristiku oběti, jako je například příslušnost k určitému pohlaví a genderu, nezahrnuje však komplexní genderové hledisko a genderový přístup k pomoci v případech jiných obětí, než jsou oběti genderově podmíněného násilí. Ženy v celé své rozmanitosti se mohou stát obětí jakýchkoli trestných činů, nikoli pouze genderově podmíněného a domácího násilí, a proto je třeba začlenit do služeb a odborné přípravy specializovaných pracovníků genderový rozměr, aby bylo možné zohlednit jejich práva a potřeby.

3.8 EHSV velmi vítá článek 26d týkající se právní ochrany, v němž se členským státům ukládá, aby v rámci svých právních předpisů zaručily obětem účinné prostředky právní ochrany pro případ, že dojde k porušení jejich práv podle této směrnice. EHSV vyzývá členské státy, aby přijaly opatření s cílem informovat oběti o tomto právu na právní ochranu a aby zajistily, že budou rozhodnutí vydávána rychle a právní ochrana bude moci být poskytnuta co nejdříve.

4. Konkrétní připomínky týkající se pěti hlavních kategorií práv obětí

4.1 EHSV vítá skutečnost, že byly v rámci revize směrnice vytyčeny konkrétní cíle, které mají přinést posílení pěti kategorií práv obětí trestných činů – práva na informace, práva na podporu a ochranu podle individuálních potřeb obětí, procesních práv a práva na rozhodnutí o odškodnění. Tato práva mají zcela zásadní význam pro zajištění toho, aby byla práva obětí chráněna od okamžiku, kdy byl spáchán daný trestný čin, až do konce soudního řízení.

4.2 Právo na informace bylo posíleno v několika ustanoveních. V článku s názvem „Protokoly na základě vnitrostátní koordinace a spolupráce“ se stanoví, že je třeba zavést zvláštní protokoly s cílem zaručit obětem, včetně těch, jež se nacházejí v zajišťovacích zařízeních, právo na informace. Informace musí být přizpůsobeny měnícím se individuálním potřebám obětí, „přičemž tyto informace musí být jednoduché a snadno srozumitelné, poskytované včas, opakovaně, v různých formátech, včetně ústní, písemné a digitální podoby“. V návrhu se stanoví také nové povinnosti ohledně používání elektronických komunikačních prostředků a zřízení linek pomoci a internetových stránek za účelem zlepšení přístupu k informacím. Kromě toho se v něm požaduje, aby měly oběti možnost ohlašovat trestné činy prostřednictvím „snadno přístupných, uživatelsky vstřícných informačních a komunikačních technologií“, přičemž však nebyly zaručeny bezpečné a důvěrné postupy ohlašování v souladu s čl. 5a odst. 4. V článku 10a se hovoří o zřízení asistenční služby v prostorách soudu, která bude mít za úkol poskytovat obětem informace.

4.3 EHSV poukazuje na to, že právo na informace má stěžejní význam pro to, aby mohly oběti uplatnit všechna svá další práva. EHSV doporučuje, aby byl v každém členském státě vytvořen komplexní komunikační rámec. Členské státy by měly přijmout opatření, aby zvýšily povědomí o právu obětí na informace. Je nutné informovat především ty oběti, pro něž může být zvláště obtížné rozpoznat trestný čin, získat informace a uplatnit svá práva. Patří k nim například migrující pracovníci⁽⁹⁾ či jiné marginalizované skupiny, jako jsou osoby se zdravotním postižením žijící v ústavní péči, děti a osoby čelící vícero překážkám a diskriminaci, u nichž ve větší míře hrozí, že se stanou obětí vykořisťování, násilí a zneužívání.

4.4 Dalším problémem, s nímž se oběti trestných činů potýkají, je absence nebo nedostatek následných informací o jejich případu. V navrhovaném znění se sice hovoří o informacích v „různých formátech“, nebyly v něm však stanoveny jednoznačné povinnosti ohledně jazyka a překladu a členským státům nebylo výslovně a všeobecně uloženo, aby obětem poskytovaly informace o průběhu šetření jejich případu⁽¹⁰⁾. EHSV doporučuje, aby orgány EU do návrhu zahrnuly přísnější ustanovení, která zaručí, že budou všechny oběti včas a během celého řízení informovány o svých právech a svém případu, a to v pro ně srozumitelném jazyce a přístupném formátu.

⁽⁹⁾ *Underpinning victims' rights: support services, reporting and protection* (Posílení práv obětí – podpůrné služby, ohlašování trestných činů a ochrana), Agentura Evropské unie pro základní práva, 2023. Z této zprávy vyplývá, že migrující pracovníci mají jen málo kontaktů s lidmi mimo své pracoviště a nejsou informováni o tom, na jakou pomoc mají nárok, pokud se stanou obětí závažného vykořisťování.

⁽¹⁰⁾ V článku 10b přepracované směrnice jsou zmíněny pouze informace o rozhodnutích přijatých v soudních řízeních, která se obětí „přímo“ dotýkají.

4.5 Je pozitivní, že Komise po členských státech požaduje, aby včas prováděly individuální posouzení, která je třeba zahájit při prvním kontaktu oběti s příslušnými orgány. V návrhu jsou vyjmenovány jednotlivé aspekty, které při tomto individuálním posouzení musí být zohledněny, jako je například vztah k pachateli a charakteristika pachatele. Uvádí se v něm rovněž, že je třeba věnovat zvláštní pozornost obětem, které spadají do více než jedné z kategorií zranitelných osob nebo druhů trestných činů. Podle EHSV však není jasné, jak mají příslušné orgány individuální posouzení „pravidelně“ aktualizovat⁽¹¹⁾. EHSV doporučuje, aby Komise spolu s členskými státy vypracovala podrobné pokyny pro různé orgány, které budou toto posuzování provádět, s cílem vyjasnit jim jejich povinnosti. V tomto ohledu lze vycházet z požadavku, který byl stanoven v případě obětí násilí a domácího násilí v navrhované směrnici o potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (článek 23).

4.6 EHSV vítá skutečnost, že návrh umožní zlepšit podporu a ochranu na základě individuálních potřeb obětí, a to díky rozsáhlejšímu individuálnímu posuzování obětí s cílem zjistit potřebu zvláštní podpory a ochrany a díky ustanovením, která mají zranitelným obětem usnadnit přístup ke specializované podpoře. Z hodnotící zprávy vyplynulo, že v předešlém znění nebyla směrnice s to zajistit, aby se všem obětem dostalo účinné podpory⁽¹²⁾. Bez identifikace potřeb obětí není možné jim poskytnout náležitou podporu.

4.7 EHSV rovněž vítá ustanovení týkající se služeb podpory, zejména pak to, že mají příslušné orgány aktivně zajistit, aby oběť kontaktovaly příslušné obecné nebo specializované služby podpory, a také povinnost zaručit fungování služeb podpory obětem i v krizových situacích. Kromě toho oceňuje, že byla do návrhu zahrnuta ustanovení, která mají zajistit lepší podporu – jde například o právo na bezplatnou psychologickou podporu po nezbytně nutnou dobu, právo dětských obětí na cílenou podporu poskytovanou více institucemi a práva osob se zdravotním postižením.

4.8 EHSV konstatuje, že byla do návrhu plně zahrnuta ochranná opatření. Vyjadřuje však politování nad tím, že byly mezi trestné činy a nebezpečné formy chování, k nimž se přihlíží v rámci individuálního posouzení při posuzování rizika hrozícího ze strany pachatele, zařazeny i problémy s duševním zdravím. V souvislosti s duševním zdravím i nadále převládá stigmatizující a diskriminující přístup, který je třeba eliminovat, jak se uvádí ve stanovisku EHSV k tématu Opatření zaměřená na zlepšení duševního zdraví⁽¹³⁾. EHSV žádá, aby byl aspekt duševního zdraví pachatele vyškrtnut. Mělo by se přihlížet pouze k faktorům, které souvisejí s nebezpečností dané osoby.

4.9 EHSV vyjadřuje politování nad tím, že nebyl formulován žádný návrh ohledně odborné přípravy specializovaných pracovníků, kteří přicházejí do styku s oběťmi, například pokud jde o posuzování, práva obětí se zvláštními potřebami a způsob poskytování informací obětem a komunikace s nimi. EHSV doporučuje stanovit přísnější povinnosti, co se týče vzdělávání odborníků, a vyzývá Komisi, aby vypracovala konkrétní pokyny pro individuální posuzování obětí trestných činů a normy kvality v oblasti podpory. EHSV poukazuje také na to, že je nezbytné zajistit, aby psychologové získali vědomosti o posttraumatické stresové poruše, a byli tak schopni reagovat na zvláštní potřeby v tomto ohledu. Žádá, aby v celoevropském měřítku probíhala výměna osvědčených postupů ve věci poskytování kvalitní podpory.

4.10 EHSV si uvědomuje, že je důležité, aby se obětem po celý průběh řízení dostávalo náležité pomoci a poradenství. Upozorňuje však, že znění článku 10a ponechává státním orgánům velký prostor pro uvážení, pokud jde o to, jak pojmut „asistenční službu v prostorách soudu“. To by mohlo mít za následek, že bude tato asistence poskytována v odlišné kvalitě. Je nutné zaručit obětem účinnější pomoc v průběhu celého řízení, aby se jim tak soustavně dostávalo podpory až do konce tohoto řízení.

4.11 EHSV vítá právo na přezkum rozhodnutí přijatých v průběhu soudního řízení, včetně rozhodnutí o tlumočení při soudním jednání a o zvláštních ochranných opatřeních. To, že budou mít oběti bez ohledu na své právní postavení v trestním řízení možnost napadnout rozhodnutí, která se jich týkají, má zcela zásadní význam pro jejich aktivní účast v soudním procesu. EHSV vybízí členské státy, aby se postaraly o to, že budou oběti o tomto právu na přezkum náležitě informovány, a aby přijaly opatření s cílem zajistit neprodlené provádění těchto přezkumů.

⁽¹¹⁾ Změna čl. 22 odst. 7.

⁽¹²⁾ Organizace poskytující podporu obětem upozornily na to, že ne vždy dochází k posouzení individuálních potřeb. Viz pracovní dokument útvarů Komise SWD(2022) 179 final (hodnocení směrnice 2012/29/EU) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52022SC0179>), s. 70. Agentura Evropské unie pro základní práva konstatovala, že policie mnohdy toho posouzení provádí nesystematicky a nepravidelně. viz *Underpinning victims' rights: support services, reporting and protection* (Posílení práv obětí – podpůrné služby, ohlašování trestných činů a ochrana), FRA, 2023, s. 40.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 349, 29.9.2023, s. 100.

4.12 EHSV s potěšením konstatuje, že byla posílena práva obětí bydlících v jiném členském státě, a to umožněním využívání videokonferencí a telefonních konferenčních hovorů. V návrhu se jedná pouze o volitelnou alternativu, EHSV by chtěl nicméně členské státy vyzvat, aby bylo využívání těchto prostředků povinné, jestliže o to oběti v souvislosti se svou účastí na soudním procesu požádají. Stanovení této povinnosti by bylo v souladu se sdělením EU o digitalizaci soudnictví⁽¹⁴⁾ a s návrhem nařízení o digitalizaci přeshraniční justiční spolupráce⁽¹⁵⁾.

4.13 EHSV vítá záměr usnadnit obětem přístup k odškodnění, a to díky tomu, že budou posílena práva obětí na obdržení rozhodnutí o odškodnění v průběhu trestního řízení a že bude zajištěno, aby jim bylo toto odškodnění po vynesení rozsudku neprodleně vyplaceno. Některé výrazy, například „v přiměřené době“ a „bez zbytečného odkladu“, nicméně mohou mít za následek, že se bude s oběmi zacházet nerovně a jednotlivé členské státy budou uplatňovat odlišný postup. Bude-li ale odškodnění vypláceno přímo a bez zbytečného odkladu, pak to umožní účinně odškodňovat oběti a zároveň zabránit sekundární viktimizaci. EHSV si uvědomuje, že pokud bude mít stát možnost vyplatit odškodnění předem a později ho vymáhat zpět od pachatele, bude to mít finanční dopad, který nebyl v návrhu dostatečně posouzen. Členské státy by se měly podělit o své osvědčené postupy v oblasti vytváření účinných systémů odškodnění, přičemž je třeba zohlednit finanční dopad těchto systémů.

4.14 Členské státy by měly přijmout opatření, aby zaručily cenově dostupné a kvalitní právní zastoupení, a oběti tak mohly získat přístup ke spravedlnosti a uplatnit své nároky.

5. Konkrétní připomínky týkající se provádění směrnice a jeho sledování

5.1 EHSV se domnívá, že přepracovaná směrnice je na mnoha místech nejasná a poskytuje členským státům velký prostor pro uvážení. Obává se, že kvůli těmto neurčitým formulacím bude pro členské státy obtížné účinně tuto směrnici provést ve vnitrostátním právu a uplatňovat ji v praxi a v důsledku toho se bude míra ochrany práv obětí v rámci EU různit.

5.2 Stávající strategie v oblasti práv obětí sice platí do roku 2025, EHSV nicméně vyzývá Komisi, aby přijala strategii na další období a zajistila kontinuitu činnosti platformy pro práva obětí, a poskytla tak členským státům vodítko a pomoc při provádění směrnice ve vnitrostátním právu a jejím uplatňování v praxi.

5.3 Kromě toho EHSV vyzývá členské státy, aby přijaly vnitrostátní strategie či programy zaměřené na práva obětí a aby posílily koordinaci a spolupráci v přeshraničních případech. Dále je pak žádá, aby se řídily multidisciplinárním přístupem a zamezily izolovaným krokům na celostátní, regionální a místní úrovni.

5.4 EHSV zdůrazňuje, že je nutné vytvořit na vnitrostátní úrovni rámce a koordinační mechanismy, které umožní zaručit obětem jejich práva a účinně jim poskytovat služby na celém území jednotlivých členských států. EHSV vítá ustanovení, podle něhož jsou členské státy povinny vypracovat a zavést zvláštní protokoly o organizaci služeb a činností v rámci této směrnice. Je však nesmírně důležité, aby Komise sledovala účinnost těchto protokolů a navrhla metody pro posuzování kvality služeb.

5.5 V hodnotící zprávě byl zdůrazněn problém financování, jelikož prostředky ani zdaleka nepostačují k pokrytí potřeb v oblasti ochrany obětí, zejména co se týče organizací občanské společnosti. EHSV vyzývá členské státy, aby přidělily dostatek prostředků na provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a na její uplatňování v praxi. Komisi pak žádá, aby zaručila, že budou za tímto účelem v rozsáhlejší míře vyčleněny a využity finanční prostředky EU.

5.6 EHSV vítá návrh týkající se poskytování údajů a statistik. Pokládá za důležité, aby Komise členské státy podporovala při shromažďování údajů, mimo jiné tím, že stanoví společné normy, členění a formáty pro podávání zpráv, aby tak bylo zaručeno získávání porovnatelných údajů. Při provádění viktimologických průzkumů v členských státech by měla být používána dohodnutá jednotná metodika, aby bylo možné zjistit skutečnou situaci v oblasti viktimizace, a údaje získané v rámci průzkumů by měly být zapracovávány do zpráv ve standardizovaném formátu. EHSV doporučuje, aby Komise do přípravy společných norem a formátů pro podávání zpráv zapojila služby podpory pro oběti a příslušné organizace občanské společnosti, a to prostřednictvím platformy pro práva obětí a ve spolupráci s evropskou sítí pro práva obětí. Doporučuje rovněž, aby byly údaje podrobněji rozčleněny, mj. i na základě zdravotního postižení, etnické příslušnosti a sexuální orientace, pokud byly tyto informace oběti uvedeny a jsou k dispozici.

V Bruselu dne 14. prosince 2023.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Oliver RÖPKE

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 710 final (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0710>).

⁽¹⁵⁾ COM(2021) 759 final (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0759>).